

EL LLENGUATGE

El Diccionari de l'Enciclopèdia

En els nostres comentaris sobre qüestions de llenguatge tenim constantment presents —i ens hi referim explícitament— quatre obres fonamentals de la nostra lexicografia: el Diccionari Fabra, el Diccionari Alcover-Moll, la Gran Enciclopèdia Catalana i els tres volums fins ara apareguts (fins a la paraula *fiat*) del Diccionari etimològic de Joan Coromines. D'ara endavant, si és que ens queden forces per a continuar aquesta secció, hauran de minvar notablement les referències a la Gran Enciclopèdia Catalana, substituïdes per les que farem d'una altra obra acabada d'aparèixer: el *Diccionari de la llengua catalana*, publicat per la Fundació Enciclopèdia Catalana. Aquesta obra, que duu un prefaci del doctor Aramon, no únicament recull en un sol volum la part essencialment lexicogràfica de la Gran Enciclopèdia Catalana sinó que l'amplia notablement. Com diuen els editors, la consulta estrictament lexical serà així més còmoda i pràctica. És, però, el fet que el material lexical procedent de l'Enciclopèdia hi hagi estat revisat, modificat i ampliat amb noves aportacions, que ens farà preferir, en molts casos, de fer referència al nou Diccionari en lloc de l'obra original.

Es important de recordar que, en la seva part lexical, la Gran Enciclopèdia i, per tant, el nou Diccionari, es basa en el Diccionari Fabra. No podia ésser altrament, si hom té en compte el valor oficial i normatiu del Fabra. Així, en un bon nombre de casos, hi ha identitat de definicions i fins i tot d'exemples. Essent com són unes i altres, en el Fabra, en molts casos perfectes, introduir-hi alteracions per una pruija d'originalitat hauria estat desèncertat i gratuït. Hom endevina fàcilment, però, que cada article ha estat considerat detingudament, de què han resultat, també en molts casos, definicions enterament noves o bé simplement afinades. Deixant de banda la introducció d'un gran nombre de neologismes, cal posar en relleu, perquè potser no és tan visible, l'increment d'informació sobre les possibilitats lèxiques i gramaticals de mots tradicionals (per exemple, el verb *fer* o l'adverbi *més*).

Hem calculat que aquest nou Diccionari deu tenir unes 75.000 entrades, això és, gairebé la meitat més que el Fabra. Incloent-hi els adverbis de manera en *-ment* (que no tenien entrada a l'Enciclopèdia)!

Albert Jané